01/08/2020

«Ποιος θα σταματήσει τον Ερντογάν;»

/ Επικαιρότητα

Ως αλαζονικό ηγέτη χαρακτηρίζει τον πρόεδρο της Τουρκίας σε νέο άρθρο του για τα τεκταινόμενα στην Τουρκία, και συγκεκριμένα για την μετατροπή της Αγίας Σοφίας σε τζαμί, την τουρκική στάση στο Αιγαίο και τα ανοικτά μέτωπα σε Συρία και Λιβύη, το γερμανικό περιοδικό Spiegel.

Türkische Außenpolitik

Wer stoppt Erdoğan?

Der türkische Präsident destabilisiert mit seiner aggressiven Außenpolitik die Region. Die Europäer haben auf seinen Ehrgeiz keine Antwort. Von Maximilian Popp

Όπως σημειώνει η DW, η ανάλυση του περιοδικού Spiegel, με τίτλο «Ποιος θα σταματήσει τον Ερντογάν;», αναφέρεται στη νέα φάση της επιθετικής εξωτερικής πολιτικής του Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν, που θέλει απεγνωσμένα να δείξει ότι «η κληρονομιά του Ατατούρκ έχει ξεπεραστεί» (αφού εκείνος μετέτρεψε την Αγία

Σοφία σε μουσείο, αλλά και υπέγραψε τη συνθήκη της Λωζάνης) και ότι ο ίδιος «δεν αναγνωρίζει πλέον τα υπάρχοντα σύνορα».

Επίσης, το άρθρο αναφέρεται στην επιμονή της Τουρκίας σχετικά με την Ανατολική Μεσόγειο και το Καστελόριζο, «όπου μόνο μετά την παρέμβαση Μέρκελ, σύμφωνα με ΜΜΕ, απεφεύχθη μια ένοπλη σύρραξη», αλλά, βέβαια, και στη στάση της γείτονος στο συριακό και το λιβυκό μέτωπο.

Όλα αυτά συνιστούν στο να γίνει αναφορά από τον αρθρογράφο στην αντίληψη του ερντογανικού νέο-οθωμανισμού, ξεκινώντας με τον θεωρητικό θεμελιωτή του, τον πρώην πρωθυπουργό, Αχμέτ Νταβούτογλου και το βιβλίο του «Στρατηγικό Βάθος».

«***Ο Νταβούτογλου οραματίστηκε την Τουρκία στο πλαίσιο της οθωμανικής παράδοσης ως ηγέτιδα από τη Βόρεια Αφρική ως τα Βαλκάνια. Αυτή η θέση έγινε δεκτή από τον νέο τότε ισλαμιστή πρωθυπουργό Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν***», αναφέρει το Spiegel, συμπληρώνοντας, όμως, ότι οι στενές σχέσεις των δύο ανδρών ανήκουν πλέον στο παρελθόν. «***Ο Νταβούτογλου εγκατέλειψε το κυβερνών κόμμα ΑΚΡ πέρυσι και ίδρυσε δικό του. Ωστόσο, το δόγμα του, ο νεο-οθωμανισμός, εφαρμόζεται σήμερα περισσότερο από ποτέ***». Σε τι διαφέρει όμως το αρχικό δόγμα Νταβούτογλου από τη νέα προσέγγιση Ερντογάν;

Η διαφορά Ερντογάν-Νταβούτογλου

Σχετικά με τη διαφορά του ερντογανικού νεο-ωθομανισμού από το δόγμα Νταβούτογλου, το περιοδικό αναφέρει: «*Ο ιμπεριαλισμός του Νταβούτογλου είχε κυρίως θρησκευτικά κίνητρα. Ήθελε να καθιερώσει την Τουρκία ως ηγέτιδα των σουνιτών, έργο που απέτυχε άδοξα στα χρόνια που ακολούθησαν την Αραβική Άνοιξη. Ο Ερντογάν είναι επίσης ισλαμιστής. Αλλά αυτό που έχει μεγαλύτερη σημασία για τον ίδιο είναι η διεθνής παρουσία. Η ιδεολογία είναι δευτερεύουσας σημασίας. Ο τουρκικός νεο-οθωμανισμός του 2020 είναι επομένως διαφορετικός από τα πρώτα χρόνια της διακυβέρνησης του ΑΚΡ: πιο ρεαλιστικός, δεν κάνει διακρίσεις, είναι πιο απρόβλεπτος. Ο Ερντογάν κάνει ό,τι και ο Πούτιν. Πηγαίνει οπουδήποτε προκύπτει ευκαιρία: σχεδιάζει στρατιωτικές βάσεις στη Βόρεια Αφρική, χτίζει τζαμιά στα Βαλκάνια, καταλαμβάνει τμήματα της Συρίας. Η Άγκυρα εκμεταλλεύεται το κενό που δημιουργείται από την αποχώρηση των ΗΠΑ από την παγκόσμια πολιτική*».

Η αδύναμη, νευρική στάση της Ευρώπης

Όσον αφορά την Ευρώπη, το Spiegel κριτικάρει τη στάση της ως εξής: «*Ακόμη και μετά από σχεδόν δύο δεκαετίες, οι Ευρωπαίοι δεν βρήκαν τρόπο να αντιμετωπίσουν σωστά τον ταραχοποιό από την Άγκυρα. Οι στενοί οικονομικοί δεσμοί με την Τουρκία θα τους παρείχαν μέσα για να σταματήσουν τον Ερντογάν.*

Η ΕΕ και η γερμανική κυβέρνηση θα μπορούσαν να ασκήσουν πίεση στην Τουρκία μέσω οικονομικών κυρώσεων. Αντ 'αυτού, παρακολουθούν τις εξελίξεις με ένα μείγμα αδυναμίας και νευρικότητας, καθώς ο Τούρκος πρόεδρος ενισχύει την επιρροή του – και συνεχίζει να αποσταθεροποιεί την περιοχή».